

[Rahbæk Møller]

Det, der er interessant i sagen, er: kan vi gøre, som man gør i Norge, hvor nationalbanken rent faktisk har myndighed til at diktere bemeldte institutioner, hvordan de skal placere deres formuer? Det bruges bl. a. til effektiv styring af kapitalmarkedet deroppe. Det er noget af baggrunden for, at de har et væsentlig lavere renteniveau, end vi har. Forhindrer EFs 1. livsforsikringsdirektiv, at vi gør noget tilsvarende? Jeg har forstået både af det svar, erhvervsudvalget fik, og af det, ministeren nu sagde, at det er tilfældet.

Ministeren sagde endvidere, at man nu havde indgået en frivillig aftale med forsikringsselskaberne og pensionskasserne. Det er vist kun pensionskasserne, er det ikke? (*Afbrydelse*: Nej!). O.k. Ministeren sagde, at vi nu foretager en udvidelse af de rammer, inden for hvilke de kan investere deres penge i erhvervslivet. Jeg har set, at det kommer som et forslag. Men det er en ret ligegyldig ting i betragtning af, at de nuværende rammer overhovedet ikke er udfyldt. I forhold til det, økonomiminister Ivar Nørgaard lagde op til, nemlig at de skulle overføre ret væsentlige beløb – der blev nævnt forskellige beløb i debatten, men det var i milliardstørrelsen – ligger der ingenting i det, regeringen nu gør. Det væsentlige er, at regeringen har peget på et problem; den har ikke kunnet løse det. Så vidt jeg har forstået, er det EFs 1. livsforsikringsdirektiv, der stiller sig i vejen for, at regeringen har kunnet gøre, som man gør med Nordsøolien: når man ikke kan forhandle sig til en rimelig ordning på et problem, så griber man til lovgivning.

Hr. Ervin Jensen sagde, at vi var i et dilemma, og han pegede på, at en række gode love var blevet gennemført med borgerlig støtte, fordi det var EF-love. Det er da muligt, at det er sket, men jeg synes bare, at det er en høj pris at betale for at få de konservative til at stemme for noget godt, at det skal være omfattet af et EF-direktiv, for prisen er jo, at feltet er urørligt i tiden derefter.

De forskellige borgerlige ordførere var modstandere af forslaget, og det er der ikke noget mystisk i. De partier, der ønsker al magt til EF og i øvrigt er tilhængere af kapitalens frie bevægelighed, vil selvfølgelig vende sig imod noget sådant, så det undrer mig ikke. Det eneste, der undrede mig, var fru Janne Normanns korte afvisning, i betragtning af at det radikale venstres landbrugspo-

litiske ordfører, hr. Ole Vig Jensen, har gjort sig til talsmand for oprettelse af en jordbank, kalder han det vist, til finansiering af landbruget, hvis midler netop skulle stamme fra pensionskasserne og livsforsikringsselskaberne. Jeg har svært ved at se sammenhængen i det radikale venstres holdning, men det er jo ikke første gang.

Hr. Waldorff har jeg megen medynk med. Det må virkelig være pinagtigt at være blevet pålagt at sige noget positivt om et forslag, man er så indædt modstander af. Jeg vil ikke kommentere det nærmere, bortset fra det erhvervspolitiske, hvor en af skavankerne i vores forslag, som hr. Waldorff sagde, er, at vi vil investere noget mere i arbejdspladser – han nævnte specielt landbrug og byggeri, men det er generelt. Vi vil investere lidt mere i arbejdspladser i stedet for passive investeringer, og det mener hr. Waldorff er dårligt. Jeg forstod ikke baggrunden. Jeg forstår ganske enkelt ikke tankegangen. Jeg kan godt følge hr. Waldorff i, at vi skal have en beskatning af væksten, det har SF også gjort sig til talsmand for, og jeg deler da hr. Waldorffs forhåbninger om, at vi med den nye skatteminister kan gøre noget ved sagen, men resten forstod jeg ganske enkelt ikke.

Hr. Alfred Hansen skal jeg takke for støtten, og på givnen foranledning skal jeg sige, at SF er konsekvent modstander af enhver form for EF-direktiver. Når vi ikke foreslår et direktiv ophævet, men foreslår det ændret, så er det de små skridts vej, men vi modsætter os konsekvent enhver form for EF-direktiver eller andre EF-diktater.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det er selvfølgelig en stærkt forenklet holdning, der gør ens stillingtagen nemmere, hvis man har det sådan med hensyn til visse forslag, i denne situation altså vedrørende EF, at uanset om de er gode eller dårlige, så er man pr. definition imod dem. De fleste af os andre vil godt have lov til at vurdere dem, før vi tager stilling. Det er det, vi normalt gør ved forslag i denne forsamling.

Når jeg tager ordet, er det hovedsagelig for at rette en misforståelse hos hr. Rahbæk Møller. Regeringen forhandlede om en frivillig aftale med pensionskasser og livsforsikringsselskaber, men vi nåede ikke et resultat. Hvis det var sket, ville regeringen have frem-